

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de
Administrare Fiscală

Direcția generală de soluționare
a contestațiilor

Str. Apolodor, nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 59
Fax : +021 319 97 35
e-mail:Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 247 / 2010
privind soluționarea contestației depusă de
SC .X. .X. SRL, înregistrată la Direcția generală de Soluționare a
Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr. 907905/03.06.2010

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală a finanțelor publice .X., cu adresa nr. .X./01.06.2010, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr. **907905/03.06.2010**, cu privire la contestația **SC .X. .X. SRL**, cu sediul social în .X., Str. X nr. 19, jud. .X., înregistrată la ORC sub nr. X/2002, având cod de înregistrare fiscală RO X. Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere nr..X./28.04.2010 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 27.04.2010 de către organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale a finanțelor publice .X. - Activitatea de inspecție fiscală și are ca obiect suma totală de **.X. lei** reprezentând:

- .X. lei – taxă pe valoarea adăugată;
- .X. lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată ;
- .X. lei – impozit pe profit ;
- .X. lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, în raport de data la care a fost emisă Decizia de impunere nr..X./28.04.2010, și de data depunerii contestației, respectiv 27.05.2010, conform ștampilei Registraturii Direcției generale a finanțelor publice .X. - Activitatea de control fiscal, aplicată pe originalul contestației.

Văzând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.207 și art.209 alin.(1) lit.c din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind

Codul de procedură fiscală, republicată, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, este investită să se pronunte asupra contestației.

I. SC .X. .X. SRL contestă obligațiile stabilite în sarcina sa de organele de inspecție fiscală ale Direcției generale a finanțelor publice .X. – Activitatea de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr..X./28.04.2010, precizând următoarele:

Obiectul contestației îl constituie sumele reprezentând obligații fiscale stabilite suplimentar de plată prin Decizia de impunere nr..X./28.04.2010.

1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei și majorările de întârziere aferente în sumă de .X. lei, societatea menționează că acestea au fost stabilite ca urmare a faptului că din cercetările efectuate la SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL și SC .X. SRL, nu poate fi probată realitatea operațiunilor consemnate în facturile emise către SC .X. .X. SRL existând suspiciuni că aceste societăți nu au înregistrat facturile de venituri, în conformitate cu prevederile art.49, alin.(1) și alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată.

Societatea susține că organele de inspecție fiscală au încălcat prevederile art.9 alin.(1) și art.105 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată și ale Ordinului Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.551/2004 și au prelungit inspecția fiscală peste termenul prevăzut de lege.

Totodată, societatea precizează că a respectat condițiile de exercitare a dreptului de deducere a TVA aferentă facturilor emise de furnizorii menționați mai sus, prevăzute la art.145 alin.(1) și alin.(2), art.146 alin.(1) lit.a) și art.155 alin.(5) din Legea nr.571/2003 și pct.46 alin.1 din HG 44/2004 astfel că TVA în sumă de .X. lei nu poate fi considerată nedeductibilă fiscal și nu datorează majorările de întârziere în sumă de .X. lei.

2. Referitor la impozitul pe profit în sumă de .X. lei și majorările de întârziere aferente în sumă de .X. lei, societatea menționează că și acestea au fost stabilite ca urmare a faptului că din cercetările efectuate la SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL și SC .X. SRL, nu poate fi probată realitatea operațiunilor consemnate în facturile emise de SC .X. .X. SRL existând suspiciuni că aceste societăți nu au înregistrat facturile de venituri, întrucât nu mai funcționează la sediul declarat și nu au avut un comportament fiscal conform prevederilor legale.

Societatea susține că toate facturile fiscale s-au decontat prin bancă sau instrumente bancare, datele de identificare ale persoanelor care au emis și completat facturile fiscale sunt cele din evidența ORC, singura bază de date din România la care a avut acces la momentul efectuării

tranzacțiilor, când, toate societățile la care se face referire în raportul de inspecție fiscală funcționau corect din punct de vedere legal, iar la momentul efectuării tranzacțiilor a solicitat copii după certificatul de înregistrare, certificatul fiscal, certificatul de plătitor TVA, cod unic de înregistrare, acte de înființare a societăților, contracte comerciale.

Societatea consideră că din punct de vedere al impozitului pe profit a respectat prevederile art.34 și art.35 din Legea nr.571/2003 astfel că nu datorează impozitul pe profit în sumă de .X. lei și majorările de întârziere aferente acestuia în sumă de .X. lei.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală încheiat la 27.04.2010, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate, organele de inspecție fiscală ale Direcției generale a finanțelor publice .X. – Activitatea de inspecție fiscală, au constatat următoarele:

Referitor la taxa pe valoarea adăugată

A. Societatea a înregistrat ca TVA deductibilă suma de .X. lei reprezentând materiale de construcții și alte materiale, cheltuieli efectuate care nu sunt în scopul realizării de venituri impozabile încălcând astfel prevederile art.145 alin.(3) din Legea nr.571/2003.

B. În perioada iunie – iulie 2007, SC .X. .X. SRL a achiziționat cereale de la SC .X. SRL în vederea revânzării, achiziții în urma cărora societatea a dedus TVA în sumă de .X. lei. SC .X. SRL a făcut obiectul unei inspecții fiscale efectuată de inspectorii S.A.F. – Activitatea de inspecție fiscală .X., încheindu-se în acest sens Procesul verbal și Raportul de inspecție fiscală înregistrate sub nr..X./28.08.2008 și plângerea penală nr..X./31.08.2009, transmisă Parchetului de pe lângă Judecătoria .X., în baza adresei emisă de Garda Financiară .X. nr..X./05.06.2009, înregistrată la SAF – AIF .X. sub nr..X./31.08.2009. De asemenea, din consultarea bazei de date informatice a AFPM .X. a rezultat că SC .X. SRL are depuse următoarele declarații fiscale :

- ultimul decont de TVA depus este în luna iunie 2007 ;
- ultima declarație privind impozitul pe profit depusă este în luna decembrie 2006 ;
- ultima declarație informativă privind livrările și achizițiile pe teritoriul României este în semestrul I 2007.

2. În perioada iulie – decembrie 2007, SC .X. .X. SRL a achiziționat cereale de la SC .X. SRL în vederea revânzării, achiziții în urma cărora societatea a dedus TVA în sumă de .X. lei. SC .X. SRL a făcut obiectul unei inspecții fiscale efectuată de inspectorii S.A.F. – Activitatea de inspecție fiscală .X., încheindu-se în acest sens Procesul verbal înregistrat sub nr..X./26.10.2009 și plângere penală nr..X./29.10.2009, transmisă Parchetului de pe lângă Judecătoria .X.. De asemenea, din consultarea bazei de date

informatice a AFPM .X. a rezultat că SC .X. SRL a fost declarat contribuabil inactiv din data de 29.05.2009 și nu are depuse următoarele declarații fiscale :

- deconturi de TVA;
- declarații privind impozitul pe profit;
- declarații informative privind livrările și achizițiile pe teritoriul României.

3. În perioada ianuarie – iulie 2008, SC .X. .X. SRL a achiziționat cereale de la SC .X. SRL în vederea revânzării, achiziții în urma cărora societatea a dedus TVA în sumă de .X. lei. SC .X. SRL a făcut obiectul unei inspecții fiscale efectuată de inspectorii S.A.F. – Activitatea de inspecție fiscală .X., încheindu-se în acest sens Procesul verbal înregistrat sub nr..X./28.10.2009 și plângere penală nr..X./29.10.2009, transmisă Parchetului de pe lângă Judecătoria .X.. De asemenea, din consultarea bazei de date informatice a AFPM .X. a rezultat că SC .X. SRL a fost declarat contribuabil inactiv din data de 29.05.2009 și nu are depuse următoarele declarații fiscale :

- deconturi de TVA;
- declarații privind impozitul pe profit;
- declarații informative privind livrările și achizițiile pe teritoriul României.

4. În perioada iulie – decembrie 2008, SC .X. .X. SRL a achiziționat cereale de la SC .X. SRL în vederea revânzării, achiziții în urma cărora societatea a dedus TVA în sumă de .X. lei. SC .X. SRL a făcut obiectul unei inspecții fiscale efectuată de inspectorii S.A.F. – Activitatea de inspecție fiscală .X., încheindu-se în acest sens Procesul verbal înregistrat sub nr..X./05.11.2009 și plângere penală nr..X./05.11.2009, transmisă Parchetului de pe lângă Judecătoria .X.. De asemenea, din consultarea bazei de date informatice a AFPM .X. a rezultat că SC .X. SRL a început procedura de insolvență din data de 26.05.2009 și are depuse următoarele declarații fiscale :

- ultimul decont de TVA depus este în luna iunie 2008 ;
- ultima declarație privind impozitul pe profit depusă este în luna martie 2009;
- nu a depus declarații informative privind livrările și achizițiile pe teritoriul României.

5. În luna iulie 2008, SC .X. .X. SRL a achiziționat cereale de la SC .X. SRL în vederea revânzării, achiziții în urma cărora societatea a dedus TVA în sumă de .X. lei. Din consultarea bazei de date informatice a AFPM .X. a rezultat că SC .X. SRL nu are depuse următoarele declarații fiscale :

- deconturi de TVA;
- declarații privind impozitul pe profit;
- declarații informative privind livrările și achizițiile pe teritoriul României.

Ca urmare a cercetărilor efectuate la SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL și SC .X. SRL s-a constatat că nu poate fi probată realitatea operațiunilor consemnate în facturile emise către SC .X. .X. SRL existând suspiciuni că aceste societăți nu au înregistrat facturile de venituri, în conformitate cu prevederile art.49, alin.(1) și alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că aceste societăți nu mai funcționează la sediul declarat și nu au avut un comportament fiscal conform prevederilor legale astfel că nu se poate face dovada realității operațiunilor înscrise în documentele emise.

Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a încălcat prevederile art.134 alin.(2) și art.145 alin.(1) din Legea nr.571/2003 precum și art.52 alin.(1) și art.56 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată și au stabilit TVA suplimentară de plată în sumă de .X. lei și majorări de întârziere în sumă de .X. lei.

Referitor la impozitul pe profit

La data de 31.12.2006, conform Declarației privind impozitul pe profit înregistrată la AFPM .X. sub nr..X./14.02.2007, a rezultat că societatea a înregistrat o pierdere contabilă și fiscală în sumă de .X. lei.

Din verificările efectuate pentru anul 2006, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele :

- societatea a înregistrat în mod eronat în contul 635 "Cheltuieli cu alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate", amenzile aplicate de comisarii Gărzii Financiare .X., în luna ianuarie 2006, în sumă de .X. de lei și luna iulie 2006, în sumă de .X. lei și nu în contul 658 "Alte cheltuieli de exploatare", încălcând astfel prevederile art.21, alin.(4), lit.b) din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare ;

- societatea nu a considerat ca și cheltuială nedeductibilă fiscal suma de .X. lei înregistrată în contul 623 "Cheltuieli de protocol, reclamă și publicitate", aceasta înregistrând pierdere contabilă și fiscală la finele anului 2006;

- societatea a înregistrat suma de .X. lei în contul 658 "Alte cheltuieli de exploatare", dar la calculul impozitului pe profit nu a tratat această sumă ca nedeductibilă din punct de vedere fiscal ;

- societatea a înregistrat ca și cheltuieli deductibile la calculul impozitului pe profit suma de .X. lei reprezentând materiale de construcții și alte materiale, cheltuieli care nu sunt în scopul realizării de venituri

impozabile, încalcând astfel prevederile art.21, alin.1 din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Urmare a celor constatate, organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit pe profit suplimentar de plată în sumă de .X. lei și majorări de întârziere în sumă de .X. lei.

La data de 31.12.2007, conform Declarației privind impozitul pe profit înregistrată la AFPM .X. sub nr..X./12.02.2008, a rezultat că societatea a înregistrat o pierdere contabilă în sumă de .X. lei și un profit fiscal în sumă de .X. lei pentru care a calculat și a virat un impozit pe profit în sumă de .X. lei.

Din verificările efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele :

- societatea a înregistrat în mod eronat în contul 635 “Cheltuieli cu alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate”, amenda aplicată de comisarii Gărzii Financiare .X., în luna iunie 2007, în sumă de .X. lei și nu în contul 658 “Alte cheltuieli de exploatare”, încalcând astfel prevederile art.21, alin.(4), lit.b) din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare;

- societatea a înregistrat ca și cheltuieli deductibile la calculul impozitului pe profit suma de .X. lei reprezentând materiale de construcții și alte materiale, cheltuieli care nu sunt în scopul realizării de venituri impozabile, încalcând astfel prevederile art.21, alin.1 din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare;

- societatea a achiziționat marfă (cereale) în trimestrul al II-lea și al III-lea al anului 2007, de la SC .X. SRL, în sumă de .X. lei ;

- societatea a achiziționat marfă (cereale) în trimestrul al III-lea și al IV-lea al anului 2007, de la SC .X. SRL, în sumă de .X. lei.

Urmare a celor constatate, organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit pe profit suplimentar de plată în sumă de .X. lei și majorări de întârziere în sumă de .X. lei.

La data de 31.12.2008, conform Declarației privind impozitul pe profit înregistrată la AFPM .X. sub nr..X./12.02.2009, a rezultat că societatea a înregistrat un profit contabil în sumă de .X. lei și un profit fiscal în sumă de .X. lei pentru care a calculat și a virat un impozit pe profit în sumă de .X. lei.

Din verificările efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele :

- în perioada ianuarie – iulie 2008, SC .X. .X. SRL a achiziționat cereale de la SC .X. SRL în vederea revânzării, în sumă de .X. lei;

- în perioada iulie – decembrie 2008, SC .X. .X. SRL a achiziționat cereale de la SC .X. SRL în vederea revânzării, în sumă de .X. lei;

- în luna iulie 2008, SC .X. .X. SRL a achiziționat cereale de la SC .X. SRL în vederea revânzării, achiziții în sumă de .X. lei.

Urmare a celor constatate, organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit pe profit suplimentar de plată în sumă de .X. lei și majorări de întârziere în sumă de .X. lei.

La data de 30.06.2009, societatea a înregistrat un profit contabil în sumă de .X. lei și un profit fiscal în sumă de .X. lei pentru care a calculat și a virat un impozit pe profit în sumă de .X. lei.

Ca urmare a cercetărilor efectuate la SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL și SC .X. SRL s-a constatat că nu poate fi probată realitatea operațiunilor consemnate în facturile emise către SC .X. .X. SRL, întrucât aceste societăți nu mai funcționează la sediul declarat și nu au avut un comportament fiscal conform prevederilor legale astfel că nu se poate face dovada realității operațiunilor înscrise în documentele emise.

Urmare a celor constatate, cheltuielile reprezentând achizițiile de cereale de către SC .X. .X. SRL de la SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL și SC .X. SRL în sumă totală de .X. lei au fost eronat considerate de societate ca fiind deductibile fiscal iar organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit pe profit suplimentar de plată în sumă de .X. lei și majorări de întârziere în sumă de .X. lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală, se reține:

1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă în mod legal organele de inspecție fiscală nu au acordat SC .X. .X. SRL dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de cereale de la furnizorii SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL și SC .X. SRL, pe motiv că societățile furnizoare nu funcționează la sediul declarat, nu au depuse declarații de impozite și taxe sau deconturi de TVA iar impotriva lor au fost formulate plângeri penale, fără a analiza însă condițiile prevăzute de lege pentru acordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

În fapt, în perioada iunie 2007 – decembrie 2008, SC .X. .X. SRL a achiziționat cereale de la SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL și SC .X. SRL.

Astfel, în urma achizițiilor, SC .X. .X. SRL și-a exercitat dreptul de deducere a TVA înscrisă în facturile emise de furnizori.

Urmare verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că în speță nu a putut fi probată realitatea operațiunilor consemnate în facturile emise către SC .X. .X. SRL de SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL și SC .X. SRL, existând suspiciuni că aceste societăți nu au înregistrat facturile de venituri.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că împotriva a 4 din 5 furnizori au fost formulate plângeri penale depuse la Parchetul de pe lângă Judecătoria .X., societățile nu funcționează la sediul declarat, nu au depuse declarații de impozite și taxe sau deconturi de TVA și nu au avut un comportament fiscal conform prevederilor legale prin care să se poate face dovada realității operațiunilor înscrise în documentele emise.

Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a încălcat prevederile art.134 alin.(2) și art.145 alin.(1) din Legea nr.571/2003 precum și art.52 alin.(1) și art.56 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată și au stabilit TVA suplimentară de plată în sumă de .X. lei.

Prin contestație, SC .X. .X. SRL precizează că și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de cereale conform prevederilor legale.

În drept, în perioada iunie 2007 – decembrie 2008 se aplică prevederile art. 145 alin.(1), alin.(2) lit.a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care precizează:

“(1) Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă.

(2)Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; ”

Totodată, pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA, legiuitorul vine cu impunerea respectării condițiilor prevăzute la art. 146 alin.(1) lit.a) din același act normativ :

“(1)Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a)pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5); [...]”:

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, iar justificarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată se efectuează cu factură fiscală.

Acestea se coroborează cu prevederile pct.46 alin.(1) din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal care stipulează:

“(1)Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita furnizorului/prestatorului emiterea unui duplicat al facturii pe care se va menționa că înlocuiește factura inițială. ”

Prin urmare, persoana impozabilă pentru a beneficia de acordarea dreptului de deducere a TVA trebuie să justifice exercitarea acestui drept în baza exemplarului original al facturii care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, respectiv:

“(5)Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a)numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b)data emiterii facturii;

c)denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

d)denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este stabilit în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal, dacă acesta din urmă este persoana obligată la plata taxei;

e)denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz;

f)numele și adresa cumpărătorului, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care cumpărătorul este înregistrat, conform art. 153, precum și adresa exactă a locului în care

au fost transferate bunurile, în cazul livrărilor intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. d);

g)denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care cealaltă parte contractantă nu este stabilită în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal în România, în cazul în care reprezentantul fiscal este persoană obligată la plata taxei;

h)codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizat de client prestatorului, pentru serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c) - f), lit. h) pct. 2 și lit. i);

i)codul de înregistrare în scopuri de TVA cu care se identifică cumpărătorul în celălalt stat membru, în cazul operațiunii prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a);

j)codul de înregistrare în scopuri de TVA cu care furnizorul s-a identificat în alt stat membru și sub care a efectuat achiziția intracomunitară în România, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzut la art. 153 sau 153¹, al cumpărătorului, în cazul aplicării art. 126 alin. (4) lit. b);

k)denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

l)data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, cu excepția cazului în care factura este emisă înainte de data livrării/prestării sau încasării avansului;

m)baza de impozitare a bunurilor și serviciilor, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț;

n)indicarea, în funcție de cotele taxei, a taxei colectate și a sumei totale a taxei colectate, exprimate în lei, sau a următoarelor mențiuni:

1. în cazul în care nu se datorează taxa, o mențiune referitoare la prevederile aplicabile din acest titlu sau din Directiva a 6-a, ori mențiunile "scutit cu drept de deducere", "scutit fără drept de deducere", "neimpozabilă în România" sau, după caz, "neinclus în baza de impozitare";

2. în cazul în care taxa se datorează de beneficiar în condițiile art. 150 alin. (1) lit. b) - d) și g) sau ale art. 160, o mențiune la prevederile prezentului titlu sau ale Directivei a 6-a ori mențiunea "taxare inversă";

o) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi sau documente pentru aceeași operațiune;

p) orice altă mențiune cerută de acest titlu."

Așadar, potrivit prevederilor legale mai sus menționate, pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA, orice persoană impozabilă, înregistrată în scopuri de TVA, trebuie să justifice dreptul de deducere pentru TVA datorată sau achitată, aferentă bunurilor și/sau serviciilor care sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile și care i-au fost livrate și/sau prestate sau urmează să-i fie livrate și/sau prestate de o altă persoană impozabilă, de asemenea înregistrată în scopuri de TVA, cu exemplarul original al facturii, care trebuie să cuprindă în mod obligatoriu informațiile prevăzute de legiuitor prin articolele de lege mai sus precizate.

Totodată, se reține că prin Decizia nr. V din 15.01.2007, publicată în Monitorul Oficial nr. 732/30.10.2007, Înalta Curte de Casație și Justiție precizează că “taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată”.

Prin urmare, conform Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție, taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă în cazul în care documentele justificative nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată.

Din analiza raportului de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată, se reține că organele de inspecție fiscală nu au acordat contestatoarei dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pe motiv că societățile care au emis facturile, fie nu funcționează la sediul declarat și nu au depuse declarații de impozite și taxe sau deconturi de TVA, fie împotriva lor au fost formulate plângeri penale la Parchetul de pe lângă Judecătoria .X., constându-se că societatea nu a respectat prevederile art.134 și art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele prezentate mai sus, rezultă că organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a TVA aferentă facturilor emise de SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL și SC .X. SRL fără însă a proceda la o analiză temeinică a facturilor în cauză, respectiv a modului lor de completare pentru a se stabili concret, pentru fiecare factura în parte care sunt datele și informațiile necompletate, precum și motivele pentru care acestea nu pot dobândi calitatea de document justificativ în raport cu prevederile legale ale actelor normative invocate, dacă marfa a intrat în gestiunea societății și în acest caz dacă există note de intrare-recepție a

mărfii, precum și fișe de magazie pentru stocuri, dacă între stocul scriptic și faptic există neconcordanțe, dacă aceste achiziții sunt aferente realizării de operațiuni taxabile, respectiv dacă marfa respectivă îndeplinea toate cerințele legale privind documentele necesare pentru comercializare și astfel dacă putea fi comercializată, precum și dacă a fost făcută plata, în cazul în care aceste mărfuri au fost comercializate și s-a colectat TVA.

De asemenea, organele de inspecție fiscală nu au verificat dacă aprovizionările au fost efectuate pentru realizarea obiectului de activitate desfășurat de societate, dacă achizițiile au fost efectiv realizate și înregistrate în evidență și dacă sunt aferente realizării de operațiuni taxabile.

Totodată, faptul că societățile care au emis facturile nu funcționează la sediul declarat, nu au depuse declarații de impozite și taxe sau deconturi de TVA și faptul că împotriva unora au fost formulate plângeri penale nu este de natură să conducă la neacordarea dreptului de deducere.

Având în vedere cele precizate mai sus, cumpărătorul, respectiv persoana impozabilă care achiziționează marfă pe bază de facturi și acceptă înregistrarea lor în evidența contabilă ca documente justificative pentru operațiunile taxabile pe care le efectuează, nu poate fi făcut răspunzător de faptele furnizorului, dar este răspunzător de primirea și înregistrarea în evidența contabilă a unor documente întocmite necorespunzător, incomplete, care nu sunt în conformitate cu prevederile legale în vigoare, cunoașterea, aplicarea și respectarea actelor normative fiind obligatorie în egală măsură atât pentru furnizor cât și pentru beneficiar, acesta din urmă având obligația să solicite documente legal aprobate și să verifice nu numai marfa primită, în ceea ce privește cantitatea, calitatea și caracteristicile specifice sau dorite, ci și modul de completare a documentelor în care s-a consemnat livrarea acesteia, pentru a putea beneficia de deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferentă marfurilor achiziționate.

Așadar, se reține că, organele de inspecție fiscală nu au verificat îndeplinirea de către societatea contestatoare a tuturor condițiilor, având caracter obligatoriu și totodată cumulativ, impuse de legea fiscală privind deductibilitatea TVA, nu au analizat operațiunile realizate de contestatoare în întregul lor, luând în considerare toate aspectele legate de efectuarea acestor operațiuni, raportându-se doar la o parte din temeiurile de drept existente și nu au analizat dacă societatea justifică utilizarea acestor bunuri în scopul prevăzut la alin.(2) lit.a) al art.145 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal precum și condițiile impuse de alin.(1) lit.a) al pct.46 pct.1 din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că prin raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. .X./28.04.2010 organele de inspecție fiscală au constatat încălcarea prevederilor art.134 alin.(2) și art.145 alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare și a prevederilor art.49, alin.(1) și alin.(2), art.52 alin.(1) și art.56 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată fără să menționeze în ce sens nu au fost acestea respectate, pentru reanalizarea situației privind TVA suplimentară în sumă de **.X. lei**, pe perioada verificată se va face aplicarea, art.216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, precizează:

(3) Prin decizie se poate desființa total sau partial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”.

urmând să se desființeze decizia de impunere contestată, referitoare la taxa pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de **.X. lei**, iar organele de inspecție fiscală, prin alte persoane decât cele care au întocmit decizia de impunere contestată, să efectueze o nouă verificare a tuturor documentelor, pentru aceeași perioadă și același tip de impozit.

La emiterea noului act administrativ fiscal vor fi avute în vedere și celelalte susțineri ale contestatoarei.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei aferentă achiziționării de materiale de construcții și alte materiale, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi pe fondul cauzei în condițiile în care, prin contestație, SC .X. .X. SRL nu aduce nici un argument de fapt și de drept în susținerea cauzei care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, societatea și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achiziționării de materiale de construcții și alte materiale în suma de **.X. lei**.

Organele de inspecție fiscală au constatat referitor la cheltuielile reprezentând materiale de construcții și alte materiale că acestea nu sunt în scopul realizării de operațiuni taxabile, astfel au stabilit că taxa pe valoarea adăugată aferentă acestora nu este deductibilă.

Prin contestația formulată, SC .X. .X. SRL nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației privind taxa pe valoarea adăugată stabilită de plata prin Decizia de impunere nr. .X./28.04.2010.

În drept, la art.206 alin. (1) lit. c și lit.d din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, se precizează:

“Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]”, coroborat cu pct.12.1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează următoarele:

**“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:
[...]**

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;

[...]”, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste aceste sume, în conformitate cu prevederile pct. 2.4. din O.P.A.N.A.F. nr. 519/2005:

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Din dispozițiile legale menționate mai sus, se reține că în contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste această sumă.

Având în vedere cele precizate mai sus, precum și faptul că societatea nu aduce niciun argument de fond în susținerea contestației care să fie justificat cu documente și motivat pe baza de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, se va respinge contestația formulată de **SC .X. .X. SRL** ca nemotivată pentru acest capăt de cerere.

3. În ceea ce privește suma de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, se reține că stabilirea de

majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sarcina contestatoarei reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Având în vedere că la punctul 1) din prezenta decizie s-a desființat Decizia de impunere nr. .X./28.04.2010 pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei iar la punctul 2) s-a respins ca nemotivată contestația formulată de **SC .X. .X. SRL** pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, urmează să se desființeze Decizia de impunere nr. .X./28.04.2010 și pentru suma de **.X. lei** reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată conform principiului de drept "accessorium sequitur principale", potrivit căruia accesoriul urmează soarta principalului, în vederea recalculării acestora în funcție de rezultatele verificării.

4. Referitor la impozitul pe profit în sumă de .X. lei, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă sunt deductibile la calculul profitului impozabil și implicit al impozitului pe profit cheltuielile efectuate de SC .X. .X. SRL cu achiziția de cereale de la furnizorii SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL și SC .X. SRL, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au constatat că societățile nu funcționează la sediul declarat, nu au depuse declarații de impozite și taxe, iar împotriva lor au fost formulate plângeri penale către Parchetul de pe lângă Judecătoria .X., fără însă să fie analizate condițiile prevăzute de lege pentru acordarea deductibilității cheltuielilor.

In fapt, în perioada iunie 2007 – decembrie 2008, SC .X. .X. SRL a achiziționat cereale de la SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL și SC .X. SRL.

În urma achizițiilor, SC .X. .X. SRL a considerat deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile aferente facturilor emise de furnizori.

Urmare verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că în speță nu a putut fi probată realitatea operațiunilor consemnate în facturile emise către SC .X. .X. SRL de SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL și SC .X. SRL, existând suspiciuni că aceste societăți nu au înregistrat facturile de venituri.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că împotriva a 4 din 5 furnizori au fost formulate plângeri penale depuse la Parchetul de pe lângă Judecătoria .X., societățile nu funcționează la sediul declarat, nu au depuse declarații de impozite și taxe și nu au avut un comportament fiscal conform prevederilor legale prin care să se poate face dovada realității operațiunilor înscrise în documentele emise.

Din aceste considerente organele de inspecție fiscală au stabilit ca nedeductibile la calculul profitului impozabil și implicit al impozitului pe profit cheltuielile efectuate cu achiziția de cereale de la SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL și SC .X. SRL și au stabilit un impozit pe profit suplimentar în sumă de **.X. lei**.

În drept, art. 19 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare începând cu data de 03.04.2007, precizează:

„Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

Art. 21 alin. (1) din actul normativ invocat mai sus, stipulează:

„Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Totodată, la alin. (4) lit. f al art. 21 se prevede:

„Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor.”

Astfel, din cele de mai sus, se reține că cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Așa cum s-a reținut și la pct.1 din prezenta decizie, organele de inspecție fiscală au constatat ca fiind nedeductibile la calculul profitului impozabil și implicit al impozitului pe profit cheltuielile efectuate de contestatoare cu achiziția de cereale înscrise în facturile emise de SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL și SC .X. SRL pe motiv că acestea nu funcționează la sediul declarat și nu au depuse declarații de impozite și taxe sau deconturi de TVA, fie împotriva lor au fost formulate plângeri penale la Parchetul de pe lângă Judecătoria .X., fără însă să procedeze la o analiză temeinică a facturilor în cauză, în raport cu prevederile legale ale actelor normative invocate, dacă marfa a intrat în gestiunea societății și în acest caz dacă există note de intrare-recepție a mărfii, precum și fișe de magazie pentru stocuri, dacă între stocul scriptic și faptic există neconcordanțe, dacă aceste achiziții sunt aferente realizării de venituri impozabile.

De asemenea, organele de inspecție fiscală nu au verificat dacă aprovizionările au fost efectuate pentru realizarea obiectului de activitate desfășurat de societate, dacă achizițiile au fost efectiv realizate și înregistrate în evidență și dacă sunt aferente realizării de venituri impozabile.

Totodată, faptul că societățile care au emis facturile nu funcționează la sediul declarat, nu au depuse declarații de impozite și taxe și împotriva unora au fost formulate plângeri penale nu este de natură să conducă la neacordarea deductibilității cheltuielilor.

Se reține că, din analiza raportului de inspecție fiscală nu rezultă temeiul legal în baza căruia organele de inspecție fiscală au considerat ca fiind nedeductibile la calculul impozitului pe profit, cheltuielile efectuate cu achiziția de cereale, respectiv dacă nu sunt aferente realizării de venituri impozabile sau cheltuielile nu sunt înregistrate în contabilitate, dacă nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune.

De asemenea, conform Deciziei nr. V din 15.01.2007, publicată în Monitorul Oficial nr. 732/30.10.2007, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în cazul în care documentele justificative nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii.

Având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și prevederile legale în vigoare în perioada verificată, pentru reanalizarea situației privind impozitul pe profit suplimentar de plată în perioada verificată se va face aplicarea, art. 216 alin.(3) din Ordonanța

Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”.

urmând să se desființeze decizia de impunere contestată, referitoare la impozitul pe profit suplimentar în sumă de **.X. lei**, iar organele de inspecție fiscală, prin alte persoane decât cele care au întocmit decizia de impunere contestată, să efectueze o nouă verificare a tuturor documentelor, pentru aceeași perioadă și același tip de impozit.

La emiterea noului act administrativ fiscal vor fi avute în vedere și celelalte susțineri ale contestatoarei.

5. Referitor la impozitul pe profit în sumă de .X. lei, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi pe fond a cauzei în condițiile în care, prin contestație, SC .X. .X. SRL nu aduce nici un argument de fapt și de drept în susținerea contestației care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății impozit pe profit suplimentar de plată în sumă de .X. lei.

Prin contestația formulată, SC .X. .X. SRL nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației privind impozitul pe profit stabilit de plată prin Decizia de impunere nr. .X./28.04.2010.

În drept, la art.206 alin. (1) lit. c și lit.d din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se precizează:

“Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]”, coroborat cu pct.12.1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează următoarele:

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;

[...]”, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste aceste sume, în conformitate cu prevederile pct. 2.4. din O.P.A.N.A.F. nr. 519/2005:

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Din dispozițiile legale menționate mai sus, se reține că în contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste această sumă.

Având în vedere cele precizate mai sus, precum și faptul că societatea nu aduce niciun argument de fond în susținerea contestației care să fie justificat cu documente și motivat pe baza de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, se va respinge contestația formulată de **SC .X. .X. SRL** ca nemotivată pentru acest capăt de cerere.

6. În ceea ce privește suma de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, se reține că stabilirea de majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sarcina contestatoarei reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Având în vedere că la punctul 4) din prezenta decizie s-a desființat Decizia de impunere nr. .X./28.04.2010 pentru impozitul pe profit în sumă de .X. lei iar la punctul 5) s-a respins ca nemotivată contestația formulată de **SC .X. .X. SRL** pentru impozitul pe profit în sumă de .X. lei, urmează să se desființeze Decizia de impunere nr. .X./28.04.2010 și pentru suma de **.X. lei** reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit conform principiului de drept “accesorium sequitur principale”, potrivit căruia accesoriul urmează soarta principalului, în vederea recalculării acestora în funcție de rezultatele verificării.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind

Codul de procedură fiscală, republicată coroborat cu art. 19, art. 21 alin. (1) și alin.(4), art.145 alin.(1) și alin.(2), art.146 alin.(1), art.155 alin.(5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE

1. Desființarea Deciziei de impunere nr. .X./28.04.2010 pentru suma de .X. lei reprezentând:

- **.X. lei** – taxă pe valoarea adăugată;
- **.X. lei** – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată ;
- **.X. lei** – impozit pe profit ;
- **.X. lei** – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit,

urmând ca organele de inspecție fiscală, prin alte persoane decât cele care au întocmit decizia de impunere contestată, să procedeze la o nouă verificare a aceleași perioade și aceluiași tip de impozit ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță precum și de cele precizate prin prezenta decizie.

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de SC .X. .X. SRL, împotriva Deciziei de impunere nr. .X./28.04.2010 pentru suma de .X. lei reprezentând:

- **.X. lei** – taxă pe valoarea adăugată;
- **.X. lei** – impozit pe profit.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau Curtea de Apel X în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

X